

IN PACE IN IPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSEB INVENIT SIBI DOMUM

ET TURTUR NIDUM ALTARIA

XXXIV. ÉVF. 1934. MÁRCIUS

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNYTEPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephanicum nyomda r. t. Budapest

VIRGO IPSUM QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS.

FLORABUNT SACERDOTES.

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM

ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI

CUJUS NON SUM DIGNUS...

TARTALOM: *Öminenciája*: Levele. — *Kolosi K. Aloyzia*: Szeretelem. — *Pápai János dr.*: Szt. József és a szentségimádás. — *Neszmeélyi Gy. dr.*: Az anverszi csoda. — *Eöri János*: Krisztus a szívek királya az Eucharisziában. — *Központé*: Márciusi havai imaszándékunk. — *Krónika*.

Dr. Tiefenthaler Józsefnek, a Magna Hungarorum Domina egyház-község oltáregyesületében mondott beszédének gondolatmenete:

— A kapitalista-individualista szellemiség, mely a maga idején nagy értékeket teremtett, válságba jutott. Elszakadt Istentől, elfordult minden elgondolás éltető elemétől. A lelkeket már nem elégíti ki, sőt úgy az egyéneknek, mint a nagy tömegeknek igen sok és igen súlyos konfliktusok forrásává válik. A lelkek új utat keresnek és egy másik individualizmus felé orientálódnak. A lelkek súlyos problémáik és nélkülözéseik közepette keresik a kiutat, keresik Istent. Ennek a keresésnek az Egyház keretein belül is több útja van. Vannak, akik Szent Ferenc nyomán haladva az emberszeretet és minden teremtett lények szeretetének útján akarnak Isten közelébe jutni. Mások a karmel miszticizmusában látják az utat és Nagy Szent Teréziának, Keresztes Szent Jánosnak nyomdokaiiban haladnak. Mindez nagyon jó és nagyon szép és bizonyára célra is vezető. De a legegyszerűbb, legközvetlenebb út, a legcélravezetőbb orientáció az Eucharisztia. Ma aránylag még nagyon kevesen értik meg egészen, hogy az Eucharisztia mit jelent az emberiségnek. Még kevesen értik, hogy benne a Szentháromság a maga teljességében él az emberiség között. Kevesen gondolnak arra, hogy az Eucharisztia nemcsak arra való, hogy hódoljanak előtte és imádják, — jóllehet ez is nagyon helyes. Kevesen tudják azt tudatosan, hogy az Eucharisztia elsősorban táplálék, amellyel élni kell. És ha táplálék, akkor adomány, akkor *atyai adomány*, mert a táplálás a szülő első feladata gyermekével szemben. Ime az Atya szerepe az Eucharisziában. Ez a táplálék azután bővíti, gazdagítja lelkünket, új tudást, új találékonyságot ad neki. Ebben érezzük a Szentlélek Úristen funkcióját. A Fiúisten pedig, aki maga a szent Kenyér és a szent Bor, az áldozat, aki kreaálta és szerezte ezt a nagy szentséget. Az Eucharisziában tehát valóban a teljes Szentháromságot bírjuk. Az Eucharisziában van a megoldás, benne van a világ váltsága. Benne van annak a reménysege, hogy egyszer majd valóban egy akol lesz és egy pásztor. Azok, akik az Eucharisziával élnek, azok előfutárjai Isten országának. Szinte szabadna azt mondani a Miatyánkot imádkozván, hogy «jőjjön el a Te eucharisziás országod», mert a világ nehéz kérdéseinek megoldása, az emberek egymással való harmonikus, szeretetben való együttélése akkor válik majd igazán valósággá, ha az egész világon mindenki megérti, tisztelni és szeretni fogja az Eucharisziát.

Öminenciája

a Központi Oltáregyesület beszámolójára alábbi levélben válaszolt:

Nagyontisztelendő Pápai káplán, Lelkész Úr!

A budapesti Országos Központi Oltáregyesület működéséről szóló 1933-ik évi jelentést épüléssel és örömmel olvastam. E jelentésben nagy részt foglalnak el azon lélekemelő jubileumi ünnepek, melyek egyrészt a szentév, másrészt az Örökimádás-templom 25 éves fennállása alkalmából tartottak. Az ünnepek külső fénye minden pompa mellett hideg marad, ha a lelkesedés és szeretet hiányzik belőlük. Az Örökimádás-templomban tartott ünnepeket pedig éppen az jellemezte, hogy a drága pompa helyett a hívek tömegeinek lángoló szeretete vitt beléjük fényt és meleget. Mindez nagy örömmel tölti el főpásztori szívemet épügy, mint a lelkek melegéből kisarjadt sok áldozat, mely oltáregyleti adományokban, kézimunkákban, szegények segítségében, harangokra szánt fillérekben, éjjeli szentségimádásokban, gyakori áldozásokban és — a jelentés erről nem szól, nem is szólhat, mert az áldozat ezen formája természeténél fogva rejtettebb marad — sok-sok türelemben, a szegénységnek a bajoknak Krisztus keresztségéhez simuló elviselésében nyilvánult és nyilvánul meg.

A jelentés megnevezi azon buzgó lelkeket is, kik az Oltáregylet munkájában kiváló részt vettek. Nem akarom őket újra elsorolni, hanem azt kívánom, hogy az állhatatosság kegyelme által maradjanak neveik örökre beírva az Élet könyvében. Sokan vannak köztük az özvegyek és ebből örömmel látom, hogy az Evangélium és az őskeresztény kor özvegyei ma is élnek Isten templomának és az ő szegényeinek szolgálatában. De mellettük ott vannak a Máriaék is, az elmélkedő, imádkozó és Krisztusért dolgozó leányok és a Veronikák, az asszonyok, kik nem tudják nézni, hogy Krisztus orcája dísztelen, sőt elrűtített, ő maga pedig elhagyatott legyen az Oltáriszentségben. Mind valamennyien legyenek annak tudatában, hogy nagy hivatást teljesítenek és nemcsak maguknak, hanem családjuknak és embertársainak is Istentől sok áldást és kegyelmet nyerhetnek.

Ezen gondolatokkal kívánom Isten áldását az Oltáregyesület további munkájára, annak minden tagjára, felnőttekre, gyermekekre! Köszönöm a szép jelentést és óhajtom, hogy annak tartalma buzdításul szolgáljon a további haladásra.

Egyébként magamat ájtatos imáiba ajánlottan vagyok
Esztergom, 1934 január hó 31.

Nagyontisztelendőséged jóakaró főpásztora

JUSZTINIÁN bíboros érsek.

SZERETETEM

Elhangzott a sok Hozsanna,
Felértem a Golgotára.*
Akik egykor ünnepeltek,
Kiáltanak «feszítsd meg»-et.

Add, hogy akik megsértettek,
Azokon én segíthessek.
Minden embert átölelve
Vezethessem szentélyedbe.

És ha szívem megszakadna,
Ne tudd nekik vétkül soha.
Hisz Te adtál ilyen szívet,
Mely a síron túl is szeret.

Kolosi K. Alojzia.

* Egy egyszerű működés után megvakult hitoktatónőtl.

Szent József tisztelete és a szentségimádás.

QIG MÁS SZENTEKNEK az a szerep jutott, hogy a lelkek üdvén munkálkodva és önmegtágadásokat gyakorolva szolgálják az Istent, Szent Józsefet az Úristen személyes szolgálatra osztotta be emberré lett szent Fia mellé. Nem egyszerű szolgának, nem tanítványnak, hanem még apostolnál is többnek, nevelőatyának. Olyan kitüntetés ez, hogy nagyobbat csak a Boldogságos Szűz kapott.

Az egyszerű názáreti ács megfelelt a beléje helyezett bizalomnak és magasztos hivatását tökéletesen töltötte be. A legszebb erényekben látjuk tündökölni. Pl. mennyire szívén viseli a Szent Szűz és az égi Kised sorsát! Mily leleményességgel és tüneményes gyorsasággal hozza rendbe a betlehemi barlangot! Mennyi hit, engedelmesség, mennyi bátorság és szívós kitartás jellemzi, mikor drága kedveseit Heródes haragja elől Egyiptomba menti, majd a vérszomjas zsarnok halála után csendben, óvatos kerülővel visszaviszi Názáretbe! Szorgalmas munkával gondoskodik róla, hogy a Szent Családnak kenyere, lakása, ruhája legyen. Férfiasan higgadt, okos, jámbor, kedves, övéit szerető, értük élő-haló családanya. A Szent Családba, ebbe a kis földi szentháromságba gyönyörűen beleillik az ő alakja.

Tőle tanulják meg a keresztény családapák, hogyan kell szent hivatásukat betölteniök.

Tőle tanulják meg a papok, hogyan kell Krisztusnak önzetlenül és hűségesen szolgálni.

Tőle kérnek az aggódó édesanyák családjuk számára áldást.

Reá, a szűzek oltalmazójára bízzák magukat az apácák. Nincs talán egyetlen zárda a föld kerekiségén, ahol meg ne találúnok Szent József szobrát vagy képét.

Rábizza magát az Anyaszentegyház is, midőn pártfogójává választja.

Én azonban most Szent Józsefnek azokról az erényeiről akarok írni, melyekkel az Oltáriszentség imádoinak példaképe lehet.

Szentek és hittudósok mondják, hogy a szentségimádáshoz leginkább *alázatosság, hit és szeretet* kívántatik; amint a tömjénezéshez is füstölőre, tömjénre és tüzre van szükség. Minél nagyobb a turibulum, minél hevesebb a tűz és minél gondosabban meg van törve a tömjén, annál szebben száll föl az Oltáriszentség felé az illatos füstfelhő.

1. Nézzétek Szent József *alázatosságát!* A nagy Dávid király családjából származott és ime melles kötényben, felgyűrt ingújjal a gyalupad mellett találjuk. Az evangéliumok egyetlen szavát sem örökítik meg. Nem véletlen ez, hanem Szent József alázatosságában leli magyarázatát. A Szent Családban ő a fő, ő a parancsoló, de mikor a megváltás ügyei folynak, akkor szerényen a háttérben marad, mint a Megváltó alázatos és hűséges szolgája. A pásztorok látogatását csak úgy tudom elképzelni, hogy Szent József a háttérben a mécsét tartja, hogy a kedves vendégek gyönyörködve nézhessék a kis Jézuskát és beszélgethessenek a Szűzanyával.

Az alázatosság Jézus mellé illő erény. Az Isten Fia érettünk gyermekké, szegénnyé lett, istállóban született, jászol a bölcsője, egész életén át megalázta magát s végül a gyalázat fáján latrok közé számláltatott. Csoda, hogy az alázatos Máriát és az alázatos Józsefet választotta maga mellé? «Tanuljatok tőlem — így szól — mert szelid vagyok és alázatos szívű.» Ó, mennyire a szájába illik ez a szó az Oltáriszentségben, ahol ételünké és italunkká alázta magát! Alázatos imádokat keres. Aki nem óhajt alázatos lenni, az nem is tud hinni a szentségi Jézusban és nem tud hódolattal leborulni előtte.

2. Szent József *hite*. — A kétségek ekéje szabadalja lelkét, mikor észreveszi, hogy jegyese anya. Álmában angyal szól hozzá: «Ne félj magadhoz venni feleségedet, mert ami őbenne fogantatott, a Szentlélektől vagy. És fiat fog szülni, kit Jézusnak fogsz nevezni, mert ő szabadítja meg népét bűneitől». Józsefnek ez elég. Hisz az égi szózatnak. Alig élvezték még az isteni Kisded mellett a boldog napokat, mikor ismét angyal szólította: «Vedd a gyermeket és anyját és fuss Egyiptomba». Ő most is hisz és vakon engedelmeskedik. És midőn újra fölszólítja az angyal, hogy térjen vissza Palesztinába, azonnal nyergeli öszvérét, mert hisz. Hisz jegyese tisztaságában, hisz a síró Gyermek istenségében.

A hit erénye *gyenge* palánta, melyet az Isten ültet a lelkünkbe és melyet gyakorlással, imádsággal, kegyelmi étellel nekünk kell öntöznünk, ápolnunk. A hit új látó, és értő képességet ad. A szem a jászolban síró gyermeket, a szentségtartóban fehér ostyát lát, a hit Istent. Az ész azt mondja az oltár titkára: nem fér az elmembe; a hit pedig ezt válaszolja: az Isten

Fia mondta, tehát így van. Aki szentségimádást akar végezni, a hit látóképességét nem nélkülözheti.

3. Szent János apostol mondja, hogy ne szeressünk szóval, hanem cselekedettel. Az édes Üdvözítő is cselekedettel, éspedig kereszthalálával tett bizonyosságot a szeretet legmagasabb fokáról. Szent József *szereteté*ről is azok az áldozatok beszélnek, melyeket az Úr Jézusért és a Szűzanyáért hozott. Az imént már szó volt róluk. Ki ne látná, hogy annyi önzetlenséget, áldozatkészséget, fáradságot, nélkülözést csak az tud másokért magára venni és vidáman viselni, akinek a szívében a szeretet minden terhet könnyűvé, minden keserőséget édessé tesz. Ha szeretem az Úr Jézust, akkor a templom nincs messze, levegője nem kibíratatlan, padja és kövezete nem kemény, a szentmise nem hosszú, a szentséglátogatás nem unalmas.

Március hónapban válasszuk szentségimádásaink védőjévé és mesztérévé Szent Józsefet és kérjük, hogy tanítson meg minket arra, hogy hogyan kell az Úr Jézusban hinni, hogyan kell Őt szeretni és hogyan kell Neki szolgálni.

Pápai János dr.

Az anversi csoda 1578.

A Jézus-társaság annáleszeiben találjuk a következő csodás eseményt :

Amikor 1578-ban a kálvinisták megrohanták az anversi kollégiumot, a legkegyetlenebb gorombaságok és ütlegetésekkel üzték ki belőle a szerzeteseket, akiknek semmit sem volt szabad magukkal vinniök. Ebben a zürzavarban Bocace András atya hirtelen rá gondol a legméltóságosabb Oltáriszentségre, amely a főoltáron maradt. Kiszakítja magát üldözőik kezéből és a templomban lármázó kálvinistákon bátran keresztültörve a főoltárhoz siet, kinyitja a szentségházat és magához akarja venni a szentostyákat, hogy így elejét vegye a biztosan bekövetkező tiszteletlenségnek és megszenteltetésnek. De látja, hogy egészen tele van az áldozatókehely. Ezt nem tudja mind magához venni, hisz amúgy is egészen ki van száradva az ajka a fölindulástól. A szentostyákat nem tudná lenyelni.

Hite azonban erős és Isten oltalmában bízó. Hiszen az Ő dicsőségére teszi, amit tesz. Fölemeli az áldozatókelyhet, hogy elvigye. Majd megindul vele lassan, méltóságosan a fegyveres kálvinisták között a nélkül, hogy bárki is kezét merne rá emelni. És — csodák-csodája — sértetlenül távozik vele biztos helyre, noha nyilvánosan a legnagyobb nyugalommal vitte el magával.

A legfölségesebb Oltáriszentség így elnémitja és lefegyverzi a lelkünk ellenségeit is: indulatok, szenvedélyek, érzékenység, önzés stb. mind elnémulnak az Úr Jézus jelenlétében.

Neszmélyi Gy. dr.

Krisztus a szívek királya az Eucharisziában.

A katolikus akció és az Oltáriszentség.

Valamennyien ismerjük ezt a bibliai eseményt. Gyermekkorunktól fogva halljuk. S valahányszor halljuk vagy olvassuk, mindannyiszor újból érezzük: mily *döntő helye és szerepe* van Krisztus országában az *Oltáriszentség* hitének s hogy mily *meggyőző világossággal* fogalmazta meg Krisztus e hitételt, ahogy azt Egyházunk rendíthetetlenül vallja: «*az én testem valóban étel*».

Mint az ígélet, oly világos és félreérthetetlen volt a teljesítés is. Elérke-

A szentév. Te Deumára I

zett Jézus szenvedésének előestéje. Az Úr búcsút vett tanítványaitól; Egyháza számára állandó egységért könyörgött; megígérte a Szentlélek eljöveteletét s mint legszentebb hagyatékát végrendeletszerűen az Oltáriszentséget rendelte: «*Vegyétek és egyétek, ez az én testem. Igyatok belőle, ez az én vérem.*»

Igy teljesült az, amit az Úr a kafarnaumi tóparton ígért.

«Emmanuel az ő neve», azaz: velünk az Isten. Ime csodálatos módon válósággá lett e név. Egészen új jelentést kapott most Krisztus szava: «*Veletek vagyok mindennap a világ végéig*». Ő, aki velünk van tanításával, kegyelmi működésével, a Szentlélek adományaival, személyesen is velünk van istenségével és emberségével, a föltámadás dicsőségébe öltözött, de egyszersmind alázatosan elrejtőzve a kenyér színeinek fátyola alá.

Mint Péter Kafarnaumban, imádva hullunk térdre s örömmel kiáltjuk Péterrel: Hiszünk szavadnak, hiszen Isten fia vagy, nálad vannak az örök

élet igéi ; isteni szavad tiszta, mint a napsugár, meghajol előtte a teremtet értelem.

A szívnek csöndes örömevel térdelünk le előtte. Az Oltáriszentség titkát fölfogni — meghaladja szellemi erőinket. *Egyet* azonban megértünk benne s megfoghatónak találjuk, azt t. i. hogy *Istennek örök szeretete*, miután emberré lett, jelenlétét itt a földön bizonyára *nem* akarta harminchárom évnek *rövid tartamára korlátozni*. Hogy az Örökkévalónak emberré lett végtelen szeretete Jézus szívét az Oltáriszentség csodája felé vitte, az eléggé megfoghatónak látszik előttünk. Istennek e végzése oly bizalmas bátorságot vált ki belőlünk ! Nemde, Jézus földi életének esztendői mily sietve-röpülve multak el. Hasonlítottak valami csodálatos csillagzatnak fölvilanásához, amely alighogy láthatóvá lett, már el is tűnt az éjszakába örökre. Nem lehetett ilyen a végtelen szeretetnek végzése. Krisztus működésének és jelenlétének itt a földön az idők végéig kell tartania. «Nem hagylak itt benneteket árván.» (Já. 14, 18.) «Veletek vagyok mindennap a világ végéig.» (Máté 18, 20.) Ugy határozott tehát az örök szeretet, «hogy mindvégig szeresse övéit». (Já. 13, 1.) *Ennek* a szeretetnek világosságában valahogy már érthetővé lesz előttünk az Oltáriszentség titka. Amikor az Istennek végtelen szeretete az irgalomnak legnagyobb emlékművét akarja megalkotni, a mindenhatóság áll a szerető jósnak szolgálatába. Oltárainknak titka a gyümölcse Isten eme tettének.

Most teljesül a szó, hogy az ő igája édes és az ő terhe könnyű. Mint követésének ismertető jelét, keresztjét és szenvedését hagyta ránk az isteni Tűró, de azt is megengedte, hogy keblén pihenjünk. *Velünk együtt* él át mindent, életét az Egyházban és annak tagjaiban éli *tovább* ; Emmanuelünk a szó teljes értelmében, azaz : *velünk az Isten*.

Ezért olyan bátorító, ezért olyan boldogító számunkra az öröklámpa csöndes fénye az oltár előtt. Az örökmécs mintha folyton újat akarna nekünk mondani *Krisztusnak folytatólagos földi életéről*. Ha karácsonykor térdelünk a tabernákulum előtt, arról beszél az öröklámpa : mint ünnepli az istenségével és emberségével köztünk lakó Úr lelki emberrélevését újra meg újra milliószívben ; tehát ott az oltáron folyton megújul Betlehem titka a kereszténységnek lelki fejlődési folyamatában ; — ugyanicsak ott újul meg a Golgotának áldozati halála ; — ott ragyog a föltámadás dicsfénye Krisztusról, a fejről testének tagjaira, a hívőknek szívébe.

* * *

Ez az *eucharisztikus működése* Krisztusnak az egyházi év titkainak sorozatos újraünneplésében.

Kis gyermekek közelednek az oltárhoz s ártatlan szívükbe fogadják a Legszentebbet. Az örök Igazság a tanu rá, hogy az Úr ilyenkor époly szívesen veszi őket karjára, mint valamikor földi életében.

Ifjak és lányok térdelnek az Úr asztalánál; s aki a nyolc boldogság hegyén ojtogatta egykor az égi bölcsességet a szívekbe, ugyanaz tér be hozzájuk, mint tanító és vezető a természetes és erkölcsi élet éretté fejlődésének válságos napjaiban.

Kemény munkában meggörnyedt férfiak, gondtól és aggodalomtól megöszült tiszteletreméltó asszonyok közelednek az eucharisztikus lakomához s csodálatosan megerősödvé távoznak onnét, hogy tovább zarándokoljanak az ég felé. Aki egykor azt mondotta: «Én vagyok az élő kenyér», — az adott e görnyedőknek, e súlyosan megpróbált szíveknek új életet.

És ti is közeledjétek hozzá, ti, a *katolikus akció* apostolságának hű szolgálói és szolgálói; köszönjétek meg az Üdvözlőnek, ha mutatkozik valami jó eredmény lelkipásztori segítőmunkátokban; panaszkodjátok el neki, ha valami nem sikerült; új lendületet és tanácsot keressetek nála, a jó Pásztornál. Nem hágy cserben titeket. «Csak el ne veszítsétek az első szeretetet» — így int benneteket halkan.

Hála legyen az Úrnak, hogy igazi és valóságos jelenléte felől teljes bizonyosságot adott nekünk. «Ez az én testem, ez az én vérem!» — hangzik az évszázadokon át az utolsó vacsora terméből. Világos, csalhatatlan szavakkal Krisztus maga kezeskedik e szentség valósága mellett. Az Egyház tanító hivatala pedig, amelynek Krisztus «az igazság Lelkét ígérte és adta mindörökre», törhetetlen hűséggel őrizi a szeretet ezen evangéliumának sérthetlenségét.

Teljes égi fény sugárzik tehát az oltár titkáról a keresztény életre.

Amikor a samariai asszony Jákob kútjánál azt hallotta Krisztustól, hogy élővízforrást akar neki nyitni, nem értette meg őt. Ma már ismerjük ezt az életető forrást: a kereszt tövéből fakad és az Oltáriszentségben ömlik és öntözi az Anyaszentegyháznak hatalmas kertjét mindenütt.

Amikor a tanítványok azt hallották, hogy Krisztus a szőlőtő, ők pedig a szőlővesszők, e szó talányszerűen hangzott előttük. Ma már tudjuk: mily élettől duzzadón és mily erőteljesen merülnek bele a hívők a szentáldozás révén — a szőlővesszőkhöz hasonlóan — szívüknek minden rostjával Krisztus kegyelmébe, hogy Krisztusból éljenek.

«Krisztushordozók, Krisztusvivők leszünk azáltal, hogy szent teste és vére tagjainkba árad; s így részesévé leszünk Szent Péter szava szerint az isteni természetnek». Így tanuskodik jeruzsálemi Szent Cyrill a IV. században.

A legfölségesebb Oltáriszentségből sugárzó fényben eltűnik minden szemrehányás, amit tudatlan ellenfelek a katolikusok vallási gyakorlatai ellen emelnek.

Balगतag az az ellenvetés, hogy a mi vallásunk a külsőségeket helyezi előtérbe. Nem. Az Oltáriszentség mutatja, hogy az Anyaszentegyháznak minden törekvése mennyire az Istennel való legbensőségesebb és leg-

szorosabb egyesülésre, az Örökkévalóval a legmeghittebb csöndes érintkezésre irányul.

Balgatag az a szemrehányás, hogy a katolikus Egyházban a papság Krisztus és a hívők közé tolakszik. Nem! Éppen a gyakori szentáldozásra buzdítás mutatja, mennyire törekszik a katolikus Egyház minden egyes hívőnek Krisztussal való állandó, *közvetlen* kapcsolatára, mint egyetlen célra.

Balgatag az a szemrehányás is, hogy nálunk a szentek kultusza elhomályosítja Krisztus tiszteletét. Nem! Nincs ünnep az egész évben, amelyiken összes vallási gyakorlataink nem Krisztus, mint vallásos életünknek napja körül mozognának. A szentségi Üdvözítő nélkül, a szentmiseáldozat és szentáldozás nélkül ünnepet nem is lehet elgondolni.

Igy áraszt fényt az Eucharisztia teljes vallási életünkre.

Fényt és erőt akar vinni mindent szívébe. Ez a lényege működésének, ez a célja rendeltetésének, *ezek a gyümölcsői.* Ezek a gyümölcsökön, amiket az Oltáriszentség az egyes hívők szívében létrehoz, oly szívesen pihentetjük állandóan szemlélődő tekintetünket. Kell, hogy ez mindenek szívében új, bensőséges vágyat ébresszen a rendes, szabályszerű szentáldozás után.

Valahányszor az Oltáriszentség jelentőségéről beszél az isteni Üdvözítő, hangja nemcsak szeliden és szeretettől áradóan cseng, hanem igen-igen komolyan is. Üdvözítő tervében a *szentáldozásnak* örök életünkre vonatkozólag *sorsdöntő szerepe van.* Aki saját hibájából nem él vele, annak az Úr *örök halált* hirdet. Krisztus választás elé állítja övéit. Ez az ígéret szavainak *komoly* oldala. Kifejezetten mint sorsdöntő tényezőt jelöli meg az Úr az állásfoglalást az Oltáriszentséggel szemben.

Kell, hogy felhívjuk mindenkinek, aki az evangéliumot figyelmesen olvassa: mennyire szoros összefüggésbe hozza az Üdvözítő a szentáldozással az *örök élet biztonságát.* Megtestesülése céljának azt nevezi meg, hogy *«övéinek életük legyen és bőségben legyen»* (Já. 10, 10.). Ha megkérdezzük őt: mi ennek az életnek a kútforrása, azt feleli: *Én vagyok az élet kenyere; a kenyér az én testem a világ életéért.* Ha *nem* eszitek e kenyeret, *nem* lesz élet tibennetek». (Já. 6, 48.) Micsoda hathatós intelem! Mily ünnepélyes szankció! A teljes komolyságot, a misztériumnak teljes súlyát érzi az ember minden egyes szóban. Az izraeliták nem fogták föl e szavak jelentőségét. A tanítványoknak is megfejthetetlennek látszottak. Csak *azután, hogy életerőt, életörömet* kezdett az Eucharisztia ébresztgetni gazdag bőségben a szívekben, a családokban s mindenütt az Egyházban, csak azóta sejtjük e szónak mély jelentését: *«az élet kenyere».*

(Folytatása következik.)

Eöri János.

Márciushavi imaszándékunk:

Szent József segítsége.

Oltáregyesületünk főpártfogója Ő. Szűz Mária után nincs a szentek között senki, aki közelebb állana az Úr Jézushoz, mint Ő. Szent Józsefet szólította az Úr Jézus így: «Atyám!» Viszont Szent József volt az, aki Jézusnak azt mondhatta: «Fiam!» Szent József gondoskodott a gyermek Jézus életéről, amikor kenyeret keresett számára. Szent József volt az, aki az Úr Jézus jövőjére is gondolt, amikor műhelyébe maga mellé vette és az ács-mesterségre megtanította. És ezeken az emberi dolgokon túl mi minden nem lehetett a hallgatag Szent József lelkében! Mennyi imádás! Mennyi szeretet az Úr Jézus iránt. Milyen tanulékony híve lehetett Szent József az Úr Jézusnak!

Ez az oka annak, hogy márciusban Szent Józsefnél keres az Oltáregyesület segítséget lelkiekben és anyagiakban. De mindkettőt az Úr Jézusért. Szent József segítségét hívjuk ahhoz, hogy az Úr Jézust a legméltóságosabb Oltáriszentségben az Ő szeretetével tudjuk szeretni, az Ő mélyeséges hitével imádni s az Ő gyengédségével — karjai helyett — szívünkbe fogadni a szentáldozásban. Mindehhez kegyelem kell s ezt az Úr Jézust oly nagyon szerető Szent József szívesen kiimádkozza nekünk.

De a szentségi Jézus földi szükségleteihez — a szent edényekhez, ruhákhoz, szerekhez — szükséges anyagiak előteremtésében is legyen segítőtje az Oltáregyesületnek. Szerezzen segítőmalasztot azoknak, akiknek szükségük van arra, hogy megértsék az oltáregyesületi alamizna igazi értelmét: Magának az Úr Jézusnak adtam, amit adtam. Ő lett az adósom. Ó Istenem, hogy is beszélhetek így! Pedig így van! Ő megért és a Maga adósságának tekinti, amit másnak tettek az Ő nevében. Hát akkor azt, amit meg egyenesen Neki teszünk, adunk az Oltáregyesületben! Szent József, a lelki élet védőszentje, könyörögj érettünk! Szent József, a kis Jézus oltalmazója, legyen gondod oltáregyesületedre.

* * *

Márciusban az oltáregyesületi tagok a következő {napokon nyerhetnek teljes búcsút: Március 1., 2., 19. (a központi templomban, az Örökimádásban 9 órakor ünnepélyes nagymise), 25., az imádási óra, havi szentáldozás és közös ájtatosság napján.

Az oltáregyesületi tagok részére a központi templomban, Örökimádásban (Üllői-úton) lelkigyakorlat lesz márc. 18—25-ig. A szentbeszéd mindig este 1/27 órakor lesz és félórát tart. Utána áldás!

K R Ő N I K A

Farsangvégi három éjjel-nappali szentségimádásunkban nemcsak nappal, de éjjel is igen sokan vettek részt. A szónok *dr. Mátrai* volt, a befejező körmenetet pedig *dr. Mészáros János* prelátnak, érseki helytartónak, országos igazgatónk tartotta.

*

Böjti szentbeszédre az Örökimádás-templom az idén olyan szónokot kapott, aki a szentföldről nemrég jött meg s — tekintettel a szentévre — azokról a szent helyekről beszélt, amelyeket az Úr Jézus földi életével megszentelt. A szónok: *dr. Kecskés Pál* p. kamarás, egyetemi tanár.

*

A röpimákhoz engedélyezett búcsúkat ezentúl akkor is megnyerjük, ha nem mondjuk ki szóval, csak lélekben. 1934 febr. 1-én adta ezt a kegyes engedélyt szentséges atyánk, a pápa.

*

Jelentéseket kapott a Központ Budapest-tabáni oltáregyesülettől, amelyből ezúttal különösen az éjjeli szentségimádás ügyében való buzgólkodást emeljük ki; *Alagról*, ahol az elmúlt évben először volt külön oltáregyleti lelkigyakorlat. Mindegyik tanúságtétel az illető oltáregyesületek agilis életéről. Teljes egészében leközzöljük a jubiláló tripoliszi oltáregylet beszámolóját:

A tízéves tripoliszi (Bpest, Szent Mihály egyházközség) oltáregyesület beszámolója:

«Isten segítségével elérkeztünk egyesületünk megalakulásának 10 éves évfordulójához s szeretném pár

szóval ismertetni az Oltáregyesület eddigi működését és történetét.

1924 januárjában alakult meg az oltáregyesület 54 taggal. 1924—29-ig rendszeres egyesületi élet nem folyt, de minden hó első vasárnapján szentségimádás volt. A tagok dícséretes buzgósággal dolgoztak az akkor még kis kápolnánk díszítésén, a szentsírokon, az úrnapi sátrakon, több zászlószenteléssel és úrnapi körmenettel kapcsolatos táborigényekkel díszítésén, valamint az úrnapi és feltámadási körmeneteken lámpákkal és gyertyákkal kísérték az Eucharisztikus Jézust. Ezen csendes munkálkodásnak a legnagyobb eseménye volt 1928 búcsúján a kis kápolnánk 4 hangjának megszentelése, melyet p. Zadravetz István táborigény püspök úr szentelt meg.

1929 elején kezdődött a rendszeres egyesületi élet, amikor márc. 15-én szervező gyűlés volt. Ekkor választottunk elnököt Nyiresy Walz Sándorné, alelnököt dr. Perényi Lászlóné, Bogyó Gézáné és Babista Mánóné személyében, jegyzőt, pénztárost és terjesztőnőket, számszerint 14-et. Ekkor a tagokat elosztottuk a terjesztőnők között, kik megkezdtek az egyesületi testvérek irányítását, buzditását jó példával elől járva és megkezdtek az alamizna gyűjtését is a központi oltáregyesület részére. Ez év őszén volt templomunk alapkövetétele, melyet dr. Serédi Jusztinián bíboroshercegprímás Öminenciája szentelt meg. A tagok ez alkalommal is megjelenésükkel és munkájukkal emelték az ünnepélyes sikerét. Szeptember havában kezdtük meg minden héten kedden az állandó munkaórát, melyen az

egyházi ruhák készítése és javítása folyt, úgy a saját templomunk, mint a központi oltáregyesület részére. A termet Kiss Gyula iskolaigazgató, egyh. elnök jóvoltából kaptuk meg.

Az 1930-as év kegyelmekben gazdag volt számunkra. Az év elején határozta el az egyesület, hogy zászlót szerez magának. Ezért febr. 16-án úgy erkölcsi, mint anyagiakban fényes sikerű teaestélyt rendeztünk, melyen az ünnepi beszédet dr. Hász István tábori püspök úr mondotta. A tagok dícséretes buzgósággal gyűjtötték az adományokat és árusították a zászlószöveget s az így összegyűjtött összegből fedeztük zászlónk vételárának összegét, 1800 P-t. Az Oltárszentség nagy ünnepén, Úrnapján szentelte fel zászlónkat dr. Marcell Mihály egy. tanár, pápai kamarás úr és ezen a körmeneten már az újonnan felszentelt zászlót nagyon szép számmal kísérték az egyesület tagjai, élén dr. Homonnay Tivadarné zászlóanyával. Ennek az évnek hitbuzgalmi eseménye volt a Szent Imre-évvvel kapcsolatban tartott nagy misszió, melynek megszervezésében az egyesület tagjai fáradhatatlan buzgósággal működtek. Ez év szeptemberében templomszentelésre készültünk. Az egyesület tagjai nagy örömmel fogtak hozzá a templom felújításához s amikor dr. Serédi Jusztinián bíboroshercegrímás úr Őeminenciája felszentelte templomunkat, az újonnan felszentelt templom első szentmiséjén az egyesület tagjai első alkalommal vették az Úr szent Testét Őeminenciája kezéből. Ezután megkezdtük minden hó első vasárnapján az egésznapos szentségimádást és a rendszeres oltárgonozást.

1931. év elején kezdtük meg az éjjeli szentségimádást minden hó utolsó csütörtökén, melyet azóta is

állandóan tartunk. Márc. 8-án teaestély keretében kiállítást rendeztünk az általunk készített és a jószívű adakozók által ajándékozott egyházi ruhákból. Az estélyen P. Antal János szalézirendi igazgató mondott nagyhatású beszédet. Ez év őszén Szent Erzsébet 700 éves jubileuma alkalmából elnöknőnket nagy kitüntetés érte. A hitélet terén kifejtett buzgósága jutalmául Őszentsége a Pro Ecclesia-et Pontifice érdemjelet adományozta. Az ezután következő idők csendes munkálkodásban teltek el, jelszavunk: imádkozva dolgozni és erre másokat is buzdítani. 1933. évben tartottunk először imaórát a farsang utolsó két napján. Ezután lelkivezetőnknek, ft. Mester Jenőnek plébánossá választása volt leghőbb vágyunk. Imáinkat meghallgatta az Úr és 1933 jún. 29-én nagy örömmel készültünk a plébánosi beiktatásra. Most, amikor hálás köszönetet mondunk szeretett lelkipásztorunknak, hogy egyesületünk megalakulása óta munkánkban résztvett, tanácsaival segített és buzdított, kérjük az Úr Jézust, segítse őt, hogy egyesületünk élén továbbra is megmaradjon, imáival és tanácsaival továbbra is irányítson bennünket. Nem mulaszthatom el hálánk megnyilatkozását ft. Mátraí Gyula pápai kamarás, a közp. oltáregyesület igazgatójának, aki 10 év alatt többszöri megjelenésével és buzdító szavaival irányt adott nekünk.

Fájdalmasan érintett bennünket elnöknőnknek, 1933. év őszén történt lemondása, de enyhíti szomorúságunkat az, hogy továbbra is részt vesz minden munkánkban és ígérjük, hogy az ő szellemében keresztényi alázattal fogunk továbbra is dolgozni. Itt mondunk köszönetet azoknak, kik munkájukkal akár itt a munkaórán, akár otthon dolgoztak

úgy a mi templomunk, mint a közp. oltáregyesület részére. Névszerint a következők: Alberovszky Adolfné, Andreska Istvánné, Bellus Józsefné, özv. Bencsetz Istvánné, Fodor Józsefné, Freiszmuht Lipótné, Gálla Béláné, Gottsman Erzsébet, Horváth Istvánné, Horváth Józsefné, Horváth Ferencné, Keresztes Pálné, Lurvig Kálmánné, Marton Istvánné, Novák Jánosné, Novák Rózsika, Nagy Mihályné, Molnár Józsefné, Nyíresy Sándorné, dr. Perényi Lászlóné, Pádár Ferencné, Pálinkás Mártonné, Simon Józsefné, özv. Sebestyén Ignácné, Vencel Mihályné és Volszki Sándorné testvérünk. Kérjük, jöjjenek minél többen továbbra is, segítsenek dolgozni és imádkozni az Úr Jézusért és saját lelkük üdvéért.

Hálás köszönettel emlékezünk meg azokról is, akik adományaikkal kis kápolnánk és most már templomunk felszereléséhez hozzájárultak. Névszerint a következők: 1 drb oltárterítő Bogya Gézané, 1 drb fehér és 1 drb fekete oltárterítő Sebestyén Ignácné, 1 drb Jézus Szíve-oltárhoz előfüggő az egyházközség, 1 drb csengőhúzó Bodvay Ferencné, 1 drb oltárterítő Bodvay Ferencné, 1 drb oltárterítő Tassy Becz Károlyné, 1 drb fehér miseruha Bpest székesfőv., 2 drb szoborállv.-terítő Mocsonoki-testvérek, 1 drb szoborállv.-terítő Jozefik Valika, 1 drb oltárter. Rózsafüzértársulat, 1 drb oltárelőfüggő Jank Anna, 1 drb oltárterítő Tvarzikovszky Kornélia, 1 drb corporálé Tvarzikovszky Kornélia, 4 drb szoborállv.-terítő Schneider-testvérek, 2 drb szoborállv.-terítő Pálinkás Mártonné, 1 drb lila miseruha és 1 drb Alba Farkas Erzsébet, 1 drb oltárterítő Szablya Jánosné, egy-egy drb könyvtartó-terítő Puskás Ferencné, Mayer Pálné, Bulajkó Anna, Wirth Lili, 1 drb rézrúdállvány Neu-

mann József, 1 drb piros miseruha Bpest székesfőv., 1 drb szószéktakaró Bodvay Ferencné, 1 drb oltárterítő Horváth Ferencné (Langgyár), 1 drb oltárterítő Szeri Istvánné, 1 drb oltárterítő Turi Mihályné, 1 drb vélum, 1 drb kék palást, 1 drb beteglátogató-tarsoly a közp. oltáregyesület, 1 drb szőnyeg a kis oltárhoz Farkas Erzsébet, 1 drb oltárterítő Kuli Sándorné, 1 drb oltárterítő Varga Ferencné, 1 drb oltárterítő Proksch Arturné, 2 drb kispapi karing Szabó Istvánné, 2 drb ministráns karing Marton Istvánné, ugyanez 2 drb Mayer Pálné, 2 drb könyvtartó-takaró Lay Vilmosné, 1 drb szoborállv.-terítő Puki Sarolta és Szatmáry Erzsébet, portakarók Vörös Erzsébet, 1 drb oltárterítő Macsik Lajosné, 1 drb oltárterítő Karg József és neje, 1 drb oltárterítő és 1 drb szószéktakaró Aradán Rózsika, 1 drb oltárterítő Fischer Róza, 1 drb csengő Kardos Ödön, 6 m csipke ismeretlen adakozó, 1 drb cibóriumköpeny Tóth Ferencné, 1 drb fehér palást és 1 drb fekete miseruha a közp. oltáregyesület, 1 drb oltárelőfüggő Száraz Jánosné, 1 drb oltárterítő a Rózsafüzértársulat ajándéka és a Rózsafüzértársulat anyagából Fehér Szerénke több csipkét készített egyesületünk részére, azonkívül egy jószívű adakozó a közp. oltáregyesület részére egy kelyhet adott. Mindezeket a jó Isten fizesse meg.

Egyesületünk megalakulása óta a taglétszám 206-ra szaporodott. Ebből 61 időközben kimaradt és 15 meghalt. Jelenlegi taglétszám: 130. Kérjük a kedves híveket, hogy aki teheti, lépjen be egyesületünkbe, segítsen nekünk buzdulkozni, imádkozni és engesztelni az Úr Jézust mindazon bántalmakért, melyek Őt e legfölségesebb Szentségben illetik. Az egyesületnek tagja lehet minden

katolikus nő, vagy férfi, ha havonta a szentségekhez járul, elvégzi a havi szentségimádást és évente legalább 50 fill. alamizsnával hozzájárul a szegény templomok fölsegélyezéséhez. Mindenkit krisztusi szeretettel várunk.

Oltáregyesületi testvéreink! Be-fejezésül csak annyit, hogy igyekezzünk előmozdítani az Úr Jézus dicsőségét minden téren, minden eszközzel. Neki kell növekednie! Neki kell győznie! Adja Isten, hogy úgy legyen! »

*

Harangjaink — mint már jeleztük — hála a jóságos Istennek s az Ő kegyelmével közreműködő jótévedőknek, teljesen ki vannak fizetve és a megmaradt ezüstitárgyakból s a fennmaradt összegből elkészült egy góttstílusú szép ezüstkehely, amelynek a kupája és paténája csak belül van bearanyozva. Ezt a második magyar Örökimádás számára tesszük el. Azóta beérkezett adományok — amelyeket részben a harangvégrendelet kazettája, részben a szentévi nagy feszületre teendő ezüstplakett költségeire s amennyiben futja, kehely- vagy cibóriumkészíttetésre használunk fel — a következők: Egy szamovárladásából 10 P, Kodár Jánosné 5 P, Novák Béláné 30 fill., N. N. 70 fill., Kubik Károlyné 1 P, Hartinger Györgyné 50 fill., Jedinák Gusztáv 1 P, Blenczy Júlia 20 fill., P. M. 50 fill., Viola Istvánné 20 fill., N. N. 30 fill., Kovács Rózi 50 fill., özv. Kartvás Józsefné 30 fill., Jávorka Mária 20 fill., Strobachné 30 fill., levelezőlapokból 11 P 40 fill., N. N. 30 fill., Tatár József 3 P, özv. Scheuring Ferencné 10 P, a bankból már előbb kivett pénznek most fölvert kamatai 68 P 50 fill., Eperjesi Ferencné 1 P 60 fill., B. S. Gy. Győr 2 P. *Isten fizesse meg!*

*

Az oltáregyleti sorsjátéknak — melyet a nm. m. kir. Pénzügyminisztérium 172547. sz. a. engedélyezett — húzását a politikai biztos jelenlétében febr. 12-én délelőtt 11 órakor tartottuk meg igen sok érdeklődő jelenlétében. Legtöbben a szép vizslát óhajtották megnyerni, még olyan is volt, aki a vizslát megsíratta, mert nem ő nyerte. Az eredmény a következő: 1. A briliáns női aranyórát nyerte a 685. szám. 2. A vizslát a 288. sz. 3. Női aranyórát a 138. sz. 4. Ugyancsak női aranyórát az 1090. sz. 5. Női aranyórát a 195. sz. 6. Kis női aranyórát az 525. sz. 7. Gobelin-képet 524. sz. 8. Egyfedelő aranyórát a 180. sz. 9. Festményt az 55. sz. 10. Iparművész munkás börpárnát a 379. sz. 11. Divánpárnát az 1503. sz. 12. Ugyanazt az 538. sz. 13. Selyempárnát a 16. sz. 14. Női blúzt az 1824. sz. 15. Selyemruhát a 14. sz. 16. Gyümölcsállványt a 602. sz. 17. Divánpárna felsőrészt az 1524. sz. 18. Alpakka női ridikült az 532. sz. 19. Pamutkutyát a 364. sz. 20. Ridikült a 441. sz. 21. Képállványt a 469. sz. 22. Aranykeresztet türkizkövel az 567. sz. 23. Aranygyűrűt a 421. sz. 24. Kis nyakéket a 347. sz. 25. Piros gránátfüggőt a 287. sz. 26. Türkizkőves függőt az 1100. sz. 27. Matyóbabát az 1416. sz. 28. Szent József-képet az 1187. sz. 29. Sötétkék ruhát az 565. sz. 30. Női blúzt az 1024. sz. 31. Virágkészítődobozt az 1267. sz. 32. Egy doboz szappant a 91. sz. 33. Többkövű aranygyűrűt a 4. sz. 34. Nemes: Jézus Szíve könyvét a 153. sz. 35—63. nyereményt — egy-egy rézkeretes, üveges szentképet — nyertek az 1941., 787., 456., 638., 1587., 1663., 62., 1239., 734., 434., 43., 129., 673., 1996., 1954., 1093., 663., 1291., 127., 1183., 591., 269., 480., 358., 1939., 555., 361., 1354., 20. számok. 64. Szerencse nyakkendőűt az 1378. sz.

65. Noteszt a 463. sz. 66., 67., 68., 69. nyéreményt, egy-egy üveg bort az 52., 514., 5. és 479. sz. nyerték. 70. Két kis díszkutyát a 280. sz. 71. Kis Szent Teréz-szobrot az 1598. sz. 72. Szent Antal-szobrot a 271. sz. 73. Egy üveg Chartreuset az 1511. sz. 74. Szent József-szobrot az 1110. sz. 75. Dísz-dobozt az 550. sz. 76. Festő-ceruzákat a 612. sz. 77. és 78. Női ridikült a 345. és 54. számok. 79. Zsebkendőtartót a 206. sz. 80. Egy doboz körtekonzervet a 492. sz. 81. Gyöngy felfűzésre a 164. sz. 82—86. Egy-egy X. Pius-érem a 254., 546., 369., 1357., 1399. számok. 87. Egy hamutartó cipőt a 427. sz. 88. Két gyertya-ernyőt a 452. sz. 89. Asztalközépet a 229. sz. 90. Kefetartót a 365. sz. 91. Virágseréptokot az 1231. sz. 92. Éremrost az 1565. sz. 93. Velencei mozaik nyakéket az 571. sz. 94. Szűz Mária-érmet az 1544. sz. 95. Aranyérmet a 356. sz. 96. Mokkaeszeszt az 1316. sz. 97. Hit-remény-szeretet mozaikot a 694. sz. 98. Két nagy, pléhrre festett antik szentképet az 1186. sz. 99. Zsebkendőtartót a 125. sz. 100. Konstantinápoly nagy látképét a 142. sz. — Minden nyéremény az oltáregyesület központi irodájában: IX., Üllői-út 77., délelőtt 9— $\frac{3}{4}$ 12-ig vagy délután 3— $\frac{1}{2}$ 5-ig vehető át az eredeti sorsjegy ellenében. Az 1934. március 27-ig át nem vett tárgyak az oltáregyesület tulajdonába mennek át. Dr. Mátrai Gyula lelkész s. k.

A sorsjáték összesen 823 P-t eredményezett. Mivel a harangok költségei összejöttek, ezt teljes egészében az oltáregyesület jubileumára beszerzendő kegytárgyakra költjük. Máris megrendeltünk 10 drb á 80 P-ös kelyhet, amelyek mindegyikébe

ez lesz bevésve: «Az Örökimádás harangjainak jótévőitől. 1934 nov. 6-án» és alatta: «Mindent Érted, Jézusom!» Minden betűt külön négy fillérért vésnek, úgy hogy éppen felhasználódik az összeg. Ime az isteni Gondviselés jósága, amelynek halásan köszönjük meg, hogy megakadályozta annak idején a vizsla ki-sorsolását, mert akkor csak 40 pengőnk lett volna, míg így a szegény templomok számára 10 aranykelyhünk lesz a befolyt 823 P-ből.

Az Örökimádás hívei ismét elutárnak a jó példával, amennyiben az oltáregyesületi jubileumra ketten adományoztak egy-egy kelyhet. Az egyik — mindkettő névtelen akar maradni — 90 P-t, a másik 100 P-öt adott át dr. Mátrai Gyula lelkésznek erre a célra. Az egyik kehely talpába ez lesz bevésve: «Szentséges véred áldása áradjon családomra». A másikba pedig ez: «Legdrágább vér! rendkívüli és mérhetetlen kegyelmek forrása imádunk Téged. Tisztíts meg minket!» Ezeket a fohászokat mindig ott fogja látni az Úr Jézus e kelyheken, valahányszor bennük az átlényegülés megtörténik és örök könyörgés lesz mindegyik az ajándékozóért.

Az oltáregyesület jubileumára felajánlható tárgyakhoz a következő pénzadományok szükségesek: Kehelyre legkevesebb 70 P, cibóriumra legkevesebb 80 P, monstranciára legkevesebb 120 P. A legegyszerűbb miseruhára 60 P, palástra 100 P, velumra 20 P, karingre 40 P, albára 60 P szükséges. Aki egy ilyen adományt ad, annak neve az illető tárgyba vésve vagy hímezve ott lesz a szentségi Jézus előtt, valahányszor használják. — Több más dolgot a jövő számban.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda r. t. Budapest. — A nyomdáért felelős: ifj. Kohl Ferenc.